

ZAKRAMENT SPRAVE – SPOVED

Zakrament sprave je eden od sedmih zakramentov, ki ga je Kristus dal za naše duhovno ozdravljenje in posvečenje. Postavil ga je na veliko noč, ko je rekel apostolom: *»Prejmite Svetega Duha! Komur grehe odpustite, so jim odpuščeni, komur jih zadržite, so jim zadržani«* (Jn 20,23).

Spoved je Božji dar Božje ljubezni. Z grehom zavračamo Božjo ljubezen, ranimo svoje človeško dostojanstvo in škodujemo Cerkvi, katere živi član naj bi bil vsak kristjan. Po daru odpuščanja Boga Očeta se moremo vrniti v občestvo z njim in Cerkvijo. Iskreno priznamo in obžalujemo svoje grehe in sklenemo, da bomo zapustili stranpota in zaživel novo prijateljstvo z Bogom. Kesanje je znamenje spreobrnjenja. Izraža pripravljenost, da si bomo odslej bolj prizadevali za zvestobo Bogu in njegovim zapovedim.

V svetu nenehnega hitenja in raztresenosti je le malo priložnosti, da bi človek v miru in iskrenosti pred seboj in pred Bogom pregledal svoje življenje. Kako pomembno je, da si večkrat vzamemo čas in preiščujemo o smislu svojega življenja, o cilju, ki nam ga je postavil Bog, in o poteh, po katerih hodimo. Dogodki, za katere smo mislili, da so že utonili v pozabo, so nam zopet blizu, neozdravljene duhovne rane se odpro. Hudo nam je za vse tisto, kar ni bilo v skladu z zapovedjo ljubezni, tako v odnosu do Boga kot do bližnjega in samih sebe.

Prav v takih trenutkih nam Kristus v zakramentu sprave ponuja svojo roko ljubezni. Sporočiti nam želi, da je trpel tudi za naše grehe in da želi vzeti nase bremena, ki nas hromijo na poti do sreče.

Kako pogosto naj bi šli k spovedi? Po potrebi. Vsaj nekajkrat na leto. Pomembno je, da opravimo spoved pred velikimi življenjskimi odločitvami, pred odhodom v bolnišnico, pred operacijo, ob praznovanjih in življenjskih jubilejih... Priporoča se tudi redna spoved ob prvih petkih v mesecu. Spoved lahko opravimo tudi v bolnišnici. Mnogi priznavajo, da so po dobri spovedi začeli drugače gledati na bolezen. Duševno zdravje pa ima svoj vpliv tudi na telesno zdravje.

PRIPRAVA NA SPOVED

Na spoved se pripravimo z molitvijo, u izpraševanjem vesti, ob branju in preiščevanju Božje besede.

a) Molitev za pripravo

Vsemogočni in usmiljeni Bog, v imenu svojega Sina mi podarjaš usmiljenje. Odpri mi oči, da bom spoznal zlo, ki sem ga storil, in presuni moje srce, da se bom zares spreobrn timer. Po obnovljeni ljubezni naj v mojih dejanjih zasveti podoba tvojega Sina, mojega Odrešenika in Brata. Amen.

O Bog, kličeš me iz teme v svojo čudovito svetlobo, od laži k resnici, iz smrti v življenje. Podari mi svojega Svetega Duha, ki naj odpre moja ušesa in opogumi moje srce, da bom spoznal, kako je z menoj, in se trdno držal tvoje poti ter zares živel kot kristjan. Amen.

Gospod, pogosto se ne znajdem, ti pa me poznaš. Želel bi se videti, kot me vidiš ti – tudi če bo bolelo in bom osramočen. Saj vem, Gospod, da me ljubiš, da me sprejemaš, da se ti smem izročiti, kakršen sem. Pomagaj, mi Gospod, da premagam napuh in pustim, da me ozdravi odpuščajoča beseda, ki mi jo duhovnik govori v tvojem imenu. Amen.

b) Izpraševanje vesti

Ali si prizadevam za poglobljeno in živo vero? Je moje življenje prežeto z mislijo na Boga? Molim? Berem in premišlujem Sveto pismo? Se trudim odkriti Božjo voljo? Mi vera pomaga premagovati vsakdanje težave, stiske, bolezni, razočaranja in neuspehe, ali pa sem prav zaradi njih izgubil zaupanje v Boga?

Ali živim v upanju na večno srečo pri Bogu? Morda mislim, da je s smrtjo vse konec?

Se zavedam, da sem v trpljenju pridružen Kristusu in da v bolečinah nisem sam?

Kakšen je moj odnos do svetih zakramentov: maše, obhajila, spovedi, bolniškega maziljenja? Vidim v njih Božjo dobroto in ljubezen do mene, ali pa jih prejemam le iz navade oziroma zaradi cerkvenih predpisov?

Spoštujem vse ljudi, čeprav so drugačnega prepričanja kot jaz? Morda koga sovražim? Preziram? Sem koga izbrisal iz svojega življenja? Zakaj?

Kakšna je moja ljubezen do najbližjih. do sozakonca, otrok, sorodnikov, sosedov? Sem do njih iskren, prijazen, velikodušen? Jih morda odklanjam? Sem hvaležen vsem, ki me spremljajo na življenjski poti? Morda od njih preveč zahtevam? Ali kaj zanje molim?

Se življenja veselim? Imam spoštljiv odnos do drugega spola? Ali skrbim za čistost v mislih, besedah in dejanju? Sanjarim in spletkarim? Ali berem in

gledam stvari, ki me spolno vznemirjajo? Se samozadovoljujem? Sem vesel družin z več otroki in jim po svojih močeh pomagam? Sem sodeloval pri splavu ali ga odobraval? S sozakoncem nisva hotela sprejeti še kakšnega otroka?

Ali mi je življenje v zakonu in družini pomembna vrednota? Si vzamem dovolj časa za pogovor, molitev, razvedrilo?

Se rad prepuščam slabi volji, jezi, malodušnosti? Sitnarim? Godrnjam? Dajem drugim slab zgled?

Se kdaj zatečem k laži? Spoštujem tujo lastnino? Spoštujem prometne predpise? Pošteno plačujem davke in druge obveznosti do soljudi in sodelavcev? Opravljam pošteno zaupano delo? Rad izpolnim dane obljube? Vrnem izposojene stvari? Kako uporabljam čas?

Kateri greh največkrat ponavljam? Kateri so vzroki? Kateri greh v mojem življenju je bil posebno velik? Sem ga obžaloval in ga pri spovedi priznal?

Ali sem se pripravljen truditi zaboljšanje življenja? Na kaj bom v prihodnje moral biti še posebej pozoren? V čem je moj trdni sklep?

OBRED ZAKRAMENTA SPRAVE – SPOVEDI

Hvaljen Jezus. – Na vekomaj. Amen.

V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. – Amen.

Bog, ki razsvetljuje človeška srca, naj ti pomaga da boš prav spoznal(a) svoje grehe in dosegel(a) Božje usmiljenje. – Amen.

Zadnjič sem bil(a) pri spovedi ... Moji grehi so: (Iskreno priznam grehe in poslušam duhovnikovo spodbudo. Pogovorim se lahko tudi o verskih in moralnih vprašanjih mojega življenja.)

Obudim kesanje (tako ali drugače):

MOJ BOG ŽAL MI JE, DA SEM GREŠIL(A) IN ŽALIL(A) TEBE, KI SI MOJ NAJBOLJŠI OČE. TRDNO SKLENEM, DA SE BOMO POBOLJŠAL(A). POMAGAJ MI S SVOJO MILOSTJO. AMEN.

Duhovnik moli besedilo odveze:

Bog, Oče usmiljenja, ki je s smrtjo in vstajenjem svojega Sina svet spravil s seboj in poslal Svetega Duha v odpuščanje grehov, naj ti po službi Cerkve podeli oproščenje in mir. In jaz te odvežem tvojih grehov v imenu Očeta in Sina + in Svetega Duha. – Amen.

Zahvaljujemo se Gospodu, ker je dober. Vekomaj traja njegova dobrota.

Bog ti je odpustil grehe, pojdi v miru. – Bogu hvala.

Vesel sem, ker mi je Bog odpustil. Naloženo pokoro vestno spolnim. Spoved mi daje novih moči za življenje.

ZAHVALA ZA SPRAVO

Zahvalim se ti, Gospod, za odpuščanje, ki si mi ga podaril, in za pogum, da znova začnem. Zahvalim se ti tudi, ker si me spravil s Cerkvijo, ki sem jo s svojimi grehi ranil. Prizadeval si bom za iskreno in hvaležno srce. Odpuščal bom, če me bodo drugi prizadeli.

Vem, Gospod, da po tej spovedi ne bo vse čisto drugače v mojem življenju. Zaupam pa, da me ti nikoli ne zavržeš in da mi v občestvu Cerkve spet naklanjaš svoj mir, četudi ne uspem v vsem, kar sem sklenil. Hvala ti, Gospod, da smem tako upati. Hvala ti, ker si ti vzel našo krivdo, in hvala ti, ker tvoje usmiljenje v Cerkvi dalje živi. Amen.

Sveti Bog, zahvaljujem se ti, ker me vedno znova kličeš k lepšemu življenju. Ti si Bog ljubezni in usmiljenja. Ne naveličaš se podarjati mi odpuščanje in mir.

Bolelo te je, ker sem bil nezvest zavezi, ki si jo sklenil z menoj pri krstu. Poiskal si me in mi ponudil roko sprave. Še posebej se ti zahvaljujem za Jezusa, ki je med teboj, dobri Oče, in menoj vzpostavil novo vez ljubezni. Naj je noben greh več ne pretrga.

Prejel sem tvoje odpuščanje in spravo. Daj mi moči, da postanem nov človek, ki je ustvarjen po Bogu v resnični pravičnosti in svetosti.

Dobri Bog, poln občudovanja in hvaležnosti bom ljudem oznanjal tvoje usmiljenje in dobroto. Vesel sem, ker sem odrešen.